

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 8. marts 2019

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 505 (MOF alm. del), stillet 29. januar 2019 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Rasmus Vestergaard Madsen (EL).

Spørgsmål nr. 505

Ifølge Rigspolitiet kan ned til 1 pct. DNA i en MARS-test fra en af hunderacerne på forbudslisten i hundeloven være udslagsgivende for, om en hund skal fratages besidderen eller aflives. Hvilken retssikkerhed mener ministeren, at det giver hundeejeren, og på hvilket dyrefagligt grundlag finder ministeren, at 1 pct. DNA fra en af hunderacerne på forbudslisten skulle være udslagsgivende for aggressiv adfærd?

Svar

Jeg har forelagt Fødevarestyrelsen spørgsmålet, der oplyser følgende, hvortil jeg henholder mig:

”Fødevarestyrelsen antager, at der med MARS-test i spørgsmålet henvises til det genetiske testsystem Wisdom Panel som kan detektere en hunds genetiske tilhørsforhold til visse hunderacer. Testen kan fastslå raceandele ned til 12,5 pct. svarende til oldeforældreniveau.

Fødevarestyrelsen er ikke bekendt med forskning, som viser, at 1 pct. DNA fra en forbudt hunderace skulle være udslagsgivende for en bestemt type adfærd. Fødevarestyrelsen er dog heller ikke bekendt med, at der eksisterer en troværdig DNA-test, som kan genkende hunderacer ned til 1 pct.

I henhold til hundelovens¹ § 1 a er bestemte racer af hunde og krydsninger, hvori disse hunderacer indgår, forbudt. Det fremgår endvidere af lovens § 1 b, at hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører en af de forbudte racer eller krydsninger heraf, er det hundens besidder, der skal dokumentere hundens race eller type. Fødevarestyrelsen bemærker, at hundelovens forbudsordning således forudsætter, at købere af hunde udviser en vis agtpågivenhed ved køb af en hund, og at besidderen inden købet har sikret sig, og kan dokumentere, at hunden ikke er forbudt efter forbudsordningen. Har besidderen skaffet sig dokumentation, kan besidderen fremlægge denne for politiet efter anmodning med henblik på at dokumentere hundens race. Har besidderen ikke ved købet sikret sig denne dokumentation, vil vedkommende have mulighed for at få foretaget en DNA-test på hunden, som kan medvirke til at afklare spørgsmålet.

Afgørelser om, at en besidder ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation i et konkret tilfælde, vil skulle iagttage de almindelige retsgarantier i forvaltningsloven om partshøring, begrundelse, klagevejledning mv. Disse almindelige regler er desuden suppleret af særlige regler i hundeloven, som medfører, at klage og sagsanlæg inden for visse frister har opsættende virkning.”

./.

Jeg kan i øvrigt henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål 500 (MOF alm. del).

Jakob Ellemann-Jensen

/

Per Henriksen

¹ Bekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017 af lov om hunde.